

Nieuwkomers naast autochtonen

Vroeger en nu

Na de Tweede Wereldoorlog zijn veel mensen naar Nederland gekomen om hier een nieuw bestaan op te bouwen. De immigranten kwamen vooral uit Indonesië, Suriname en de Nederlandse Antillen. In de jaren '60 en '70, werden er Turkse en Marokkaanse gastarbeiders naar Nederland gehaald.

In de jaren '60 kwamen er veel Turken en Marokkanen naar Nederland. Er was hier welvaart en veel werk. En er waren niet genoeg Nederlanders om al dat werk te doen. Daarom werden er gastarbeiders aangetrokken.

In een land als Marokko was veel werkloosheid. De NL regering stuurde ambtenaren naar het land om gezonde mannen uit te zoeken. Deze Marokkaanse arbeiders moesten een nacht in de rij staan om de volgende ochtend door een Nederlandse ambtenaar te worden gekeurd. En na uren lang wachten waren ze aan de beurt. Na deze strenge keuring konden een aantal arbeiders in Nederland aan het werk.

Ze woonden ze bij elkaar in pensions. De bedoeling was dat ze na een aantal jaren werken weer terug zouden keren, ze waren immers gastarbeiders. Maar veel gastarbeiders waren zo gewend geraakt aan het leven in Nederland dat ze besloten hier te blijven.

Ze lieten hun vrouwen ook naar Nederland komen en kregen hier kinderen. Die kinderen zijn allochtone Nederlanders omdat hun vaders en moeders geboren zijn in een ander land.